

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Ямбол, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Димчо Г. Димов

при участието на секретаря Т.С.К.

като разгледа докладваното от Димчо Г. Димов Гражданско дело № 20232330101516 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от С. Х. К. от с. Х., общ. Т., обл. Я. против ЗД „Бул Инс“ АД – гр. София.

С исковата молба се твърди, че при пътнотранспортно произшествие, причинено виновно от застрахован при ответника водач, са причинени телесни увреждания на ищеца, вследствие на което ищецът е претърпял неимуществени вреди. Твърди се, че са налице елементите на фактическия състав чл. 45 ЗЗД, че е налице противоправност на деянието, като в тази връзка се сочи, че е било образувано наказателно преследване срещу виновния водач В.И.Й., което е било прекратено впоследствие на осн. чл. 24, ал.1, т. 4 НПК, поради смъртта на последния. Твърди се, че е налице причинно-следствена връзка между деянието и вредоносния резултат, че е налице вина на деликвента под формата на непредпазливост, че ищецът е претърпял вреди от процесното ПТП. Излагат се съображения, че са налице основания пряк иск срещу застрахователя, както и че налице пасивна легитимация на ответника.

На следващо място, твърдят, че е налице и сила на присъденото нещо по частичен иск въз основа на постановено решение между страните по гр.д. № *** г. по описа на Районен съд - Я. Соча се, че настоящият иск е предявен за разликата между пълния размер на уважения частичен иск от 24 500 лв. до пълния претендиран размер от 30 000 лв., приет като справедлив от първоинстанционния съд.

На тези съображения се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 5500 лв. – претърпени от него неимуществени

вреди, настъпили вследствие причиняване на телесни увреждания при управление лек автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“ с д. к. № ***, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водач.

Също така се претендира ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищеца обезщетение под формата на компенсаторна лихва в размер на в размер на законната лихва, считано от 13.04.2020 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

Претендират се разноси по делото.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който предявеният иск се оспорва изцяло по основание и по размер.

Признава се и не се оспорва, че е налице наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“ с д. к. № **. Ответникът не оспорва, че на 14.04.2018 г. е настъпил пътен инцидент с горепосоченото МПС, при което е пострадал ищецът С. Х. К.. Не се оспорва и обстоятелството, че на 08.05.2018 г. е била предявена претенция за заплащане на обезщетение във връзка с посоченото ПТП и претърпените неимуществени вреди.

Релевира се правопогасяващо възражение за погасяване на претендираното вземане на ищеца по давност на осн. чл. 110 ЗЗД, като се излагат съображения в тази насока и само на това основание се иска от съда искът да бъде отхвърлен.

На следващо място се оспорва размера на претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди, като се поддържа и че същото е прекомерно завишено и е нарушен принципа на справедливостта, заложен в чл. 52 от ЗЗД. Излагат се съображения в тази насока.

Претендира се от съда да отхвърли предявени иск поради погасяване на вземането по давност.

Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание за ищеца в качеството на процесуален представител по пълномощие се явява адв. А. Д. от ***АК, чрез когото в хода на делото по същество и с допълнително депозиран по делото писмени бележки и на подробно изложените в тях съображения се поддържа исковата претенция.

В съдебно заседание за ответника в качеството на процесуален представител по пълномощие се явява адв. Г. Д. от АК Я., чрез когото в хода на делото по същество се поддържа, че иска е неоснователен и недоказан и следва на тия основания да бъде отхвърлен. Претендират се разноси.

Въз основа на събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с твърденията, възраженията и доводите на страните и при съобразяване с разпоредбите на чл.235 и сл. ГПК, съдът приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Видно от материалите съдържащи се в приетото по делото – гр.дело № *** год. по описа на ***РС, с присъда № *** год. постановена по НОХД № *** год. по описа на ***ОС, трето неучастващо по делото лице – В.И.Й. е бил признат за виновен в това, че на 14.04.2018 год. около 16.55 часа, на *** „***“, при километър ***, в платното за движение в посока от гр.Б. към гр.С., при управление на МПС – л.а. „Форд Транзит“ с № *** е нарушил правилата за движение по пътищата – чл.20, ал.1 ЗДВП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на ответника – С. Х. К., изразяваща се в „трайно затрудняване движенията на врата и снагата“ за повече от 30 дни.

С решение № *** год. постановено по ВНОХД № *** год. по описа на Апелативен съд Б. е била потвърдена с присъда № *** год. постановена по НОХД № *** год. по описа на ***ОС.

Поради това, че подсъдимия В.И.Й. е починал на *** год., преди окончателното приключване на воденето срещу него наказателно производство, с Решение № *** год. постановено по нак. дело № *** год. по описа на ВКС на Р България, наказателното производство срещу подсъдимия е било прекратено като е отменено решение № *** год. постановено по ВНОХД № *** год. по описа на Апелативен съд Б., с което е била потвърдена с присъда № *** год. постановена по НОХД № *** год. по описа на ***ОС.

С решение № *** год. постановено по гр.дело № *** год. по описа на ***РС, в сила от 13.02.2023 год., ответникът в настоящото производство е бил осъден да заплати на ищеца в настоящото производство С. Х. К. обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от причинени от ПТП на 14.04.2018 год. телесни и психически увреждания в размер на 24 500 лева, по предявен като частичен иск за сумата от 30 000 лева. В мотивите си решаващия съд е намерил, че предвид степента на уврежданията и характера на телесните повреди, справедливото оценяване на всички нематериални вреди, които е понесъл ищеца в резултат на виновното поведение на водача на застрахования при ответника автомобил възлизат на сумата от 30 000 лева, като претенцията от 50 000 лева съдът е намерил за неоснователна.

В настоящото производство ищецът е ангажирал като писмени доказателства още: Решение № *** г. по гр. д. № *** г. по описа на РС – Я., Решение № *** г. по НД № *** г. по описа на ВКС, III Н.О., Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от № *** г., Амбулаторен лист № *** от 27.04.2018 г., Етапна епикриза за периода от 27.04.2017 г. до 27.04.2018 г. от АСМП по НБ - Д. Б. ЕООД, Искане за образно изследване, резултати от образното изследване от 27.04.2018 г., писмена молба-претенция от адв. С. Ч. от ***АК до ответното дружество, писмо с изх. № *** г. от ответното дружество до адв. С. Ч. /с копие до ищеца С. Х. К./, справка от бази данни на информационния център към Гаранционния фонд за подадени от застрахователната компания за застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Допуснатата, изслушана и приета по делото е и съдебно-медицинска експертиза видно от заключението на вещото лице по която: В резултат на настъпилото на 14.04.2018 год. ПТП С. Х. К. е получил: контузия на шийния сегмент на гръбначния стълб с данни за

закрито счупване на десния напречен израстък на шести шиен прешлен без дислокация на костните фрагменти, с клинично проявени симптоми на вертебробазиларна артериална недостатъчност; контузия на гръдния кош с наличие на леко изразени кръвонасядания с данни за счупване на шесто и седмо ребра от неговата лява половина без дислокация на костните фрагменти и контузия на бял дроб с добре изразена палпаторна и функционална болезненост; В конкретния случай и счупването на две съседни ребра от лявата половина на гръдния кош е било съпроводено с болезненост при движение на снагата за срок от около 20-25-30 дни при нормален ход на оздравителните процеси. Счупването на десния напречен израстък от шести шиен прешлен е било съпроводено с болезнено затрудняване движенията на врата за срок от около 20-25-30 дни. И двете увреждания са с характеристики, които предполагат пълно възстановяване към настоящия момент; Спрямо С. Х. К. е било приложено консервативно лечение в амбулаторни условия, т.е. бил е лекуван медикаментозно в домашни условия; Описаните в материалите по делото телесни увреждания имат травматична генеза, дължат се на механично действие /удар, притискане/ та твърди тъпи и/или тъпоръбести предмети, и добре отговарят да са получени по време и в резултат на процесното ПТП. Според експертизата между процесното ПТП и описаните телесни увреждания съществува причинно-следствена връзка.

По делото бяха събрани и гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетел лицето: Е. Я. С., видно от показанията на който: ищецът е негов чичо и участвал в катастрофата с него. Не си спомнял датата преди 4-5-6 години, часът бил 5.30 ч. Оплаквал му се, че имал болки в главата, гърба и по тялото. Не можел да стене заради болките. Това продължило повече от месец. Помагала му малката дъщеря. След катастрофата той не можел да работи, поне месец и нещо, помагали му с пари. Сега работил, където има. Не се оплаквал точно на него, но бил разправял и свидетеля чул. Преди катастрофата нямал болки. Сега когато било студено все още го боляло, но свидетеля не бил сигурен. Свидетеля не се сеща дали чичо му е лежал в болницата.

Между страните не са спорни фактите, че: на 14.04.2018 г. е настъпил е настъпил пътен инцидент с процесното МПС, при което е пострадал ищецът С. Х. К., както и че на 08.05.2018 г. е била предявена претенцията за заплащане на обезщетение във връзка с процесното ПТП и претърпените от ищеца неимуществени вреди, поради което съдът е обявил тия обстоятелства за безспорни между страните и не подлежащи на последващо доказване. Поради това съдът не коментира поотделно всяко едно от представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства, 87както и представените от ищеца медицински документи доколкото последните са били обект на обсъждане от експертизата.

Спорно между страните в производството е: дали вземането е погасено по давност, както и дали е прекомерно завишена претенцията на ищеца за претърпените от него от процесното ПТП неимуществени вреди.

С оглед събраната по делото доказателствена съвкупност и установените въз основа на нея фактически данни по делото, настоящият съдебен състав намери, че всички материални предпоставки са налице за да бъде уважена предявената претенция.

Въпреки това ответникът е въвел надлежно възражение за изтекла погасителна давност по чл.110 ЗЗД, което следва да бъде разгледано.

Съгласно чл.378, ал.2 КЗ, правата и задълженията по застрахователния договор по застраховки „Живот“, „Злополука“, „Заболяване“ и по преки иски по застраховки „Гражданска отговорност“ във връзка със застрахователното обезщетение или сума се погасяват с 5-годишна давност, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие. Тоест правото на обезщетение на третото увредено лице срещу застрахователя действително се погасява с петгодишна давност, налице е приравняване с погасителната давност при непозволено увреждане - чл.110 ЗЗД.

Наред с това следва обаче да се посочи, че съгласно чл.3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 год. и за преодоляване на последиците, в първоначалната си редакция предвижда, че за срока от 13.03.2020 год. до отмяна на извънредното положение спират да текат: давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по НК и ЗАНН, а в последващата редакция и давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. Това положение е така до отмяната на извънредното положение, като сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение, продължават да текат след изтичане на 7 дни от обнародването в ДВ /13.052020 год./ на ЗИДЗЗ, а именно: давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти.

В случая при изчисляването на сроковете съобразно правилата на чл.72 ЗЗД и като се вземат предвид посочените по-горе норми, които по силата на нормативен акт давността в отношенията между частноправните субекти е била спряла да тече, и като се вземе предвид датата на настъпване на увреждането – 14.04.2018 год., то към датата на предявяване на иска – 14.06.2023 год., давността не е била изтекла, поради което така релевираното възражение се явява неоснователно.

В случая с решение № *** год. постановено по гр.дело № *** год. по описа на ***РС, в сила от 13.02.2023 год., съдът е установили наличието на релевантинете в спора между страните обстоятелства: наличието на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между деликвента и ответника по делото, настъпилото увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от страна на застрахованото лице, причинната връзка между деянието и вредоносния резултат.

С решението си съдът е оценил причинените на ищеца вреди в размер на 30 000 лева, като е уважил иска с оглед заявената като частична претенция в размер на 24 500 лева от 30 000 лева.

Претендира се с настоящия иск присъждане в полза на ищеца на остатък от 5 500 лв. от дължимото обезщетение при възприет от ***РС с решение № *** год. постановено по

гр.дело № *** год. общ размер на дължимото на пострадалото лице обезщетение за причинените му неимуществени вреди в размер на 30 000 лева, доколкото в диспозитива на решението изрично се посочва, че ответника е застраховател се осъжда да заплати на ищеца 24 500 лева частичен от 30 000 лева.

Също така следва да се посочи, че решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право.

На свой ред, настоящият съдебен състав, при съобразяване разпоредбата на чл.52 ЗЗД, и с оглед вида и характера на причинените на ищеца телесни увреждания, продължителността на възстановителния период, временната загуба на работоспособност след процесното ПТП, здравословното му състояние след ПТП налагашо да бъде подпомаган от негови роднини, изпитването на болкови усещания и към настоящия момент в студено време, намери, че определеното му вече от съда обезщетение в общ размер на 30 000 лева е справедливо.

Ето защо искът за главницата в размер на 5 500 лева следва да се уважи изцяло като основателен.

В разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ е предвидено, че в срок 30 дни от представянето на всички доказателства застрахователят трябва: да определи и изплати размера на задължението по предявената претенция или мотивирано да откаже плащането. Следователно, след изтичане на срока за доброволно плащане длъжникът изпада в забава. На ред с това следва да се посочи, че отговорността на застрахователя към трети увредени от застрахования лица е тъждествена по обем и съдържание с отговорността на прекия причинител, поради което застрахователят дължи на увредения това, което би му дължал деликвентът по правилата на деликтната отговорност – от датата на непозволеното увреждане.

На тия съображения и с оглед уважения главен иск, съдът намери акцесорната претенция за основателна и същата следва да се уважи съобразно петитума, така както е поискана считано от 13.04.2020 год.

По разноските:

С оглед изхода на спора и разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК, ищеца има право на разноски като ответника следва да бъде осъден да заплати сторените от ищеца такива в общ размер на 614,40 лева, от които: 220,00 лева – държавна такса; 374,40 лева – възнаграждение на вещо лице и 20,00 лева – възнаграждение на свидетел.

Иска се от съда да бъде осъден ответника да заплати на пълномощника – адвокат възнаграждение на основание чл.38, ал.2 ЗА по предоставен договор за правна помощ от 19.10.2023 год.

Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38

ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38 ЗА. В случая се представя договор за правна защита и съдействие от 19.10.2023 год. видно от който адв.А. Х. Д. от САК, личен № ***, с адрес на кантората: гр.С., ж.к.“***” е договорено че ще представлява ищеца пред всички инстанции безплатно на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗА. Представят се и доказателства видно от които АД „***“ упълномощен от ищеца, включително и да упълномощава други адвокати при условията на чл.38, ал.1, т.2 ЗА, е регистрирано по ЗДДС.

Изчислено по реда на чл.38 ЗА във вр.чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, дължимото адвокатско възнаграждение възлиза изчислено от съда на сумата от 1020,00 лева с ДДС, което следва ответника да бъде осъден да заплати на пълномощника на ищеца - адв.А. Х. Д. от ***АК.

Водим от горното и на основание чл.235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗД БУЛ ИНС“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С. С.П. – *** **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Х. К. с ЕГН *****, с адрес: с.Х., общ.Т., обл.Я., ул.“***”, **сумата от 5 500 /пет хиляди и петстотин/ лева**, за претърпените неимуществени вреди, настъпили вследствие причиняване на телесни увреждания при управление лек автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“ с д.к.№ ***, застрахован при ответника „ЗД БУЛ ИНС“ АД по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водач, ведно със законната лихва от 13.04.2020 год. до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА „ЗД БУЛ ИНС“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С. С.П. – *** **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Х. К. с ЕГН *****, с адрес: с.Х., общ.Т., обл.Я., ул.“***”, **сумата от 614,40 лева** – разноски по делото.

ОСЪЖДА „ЗД БУЛ ИНС“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С. С.П. – *** **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат А. Х. Д. от ***АК, личен № ***, с адрес на кантората: гр.С., ж.к.“***”, адвокатско възнаграждение за осъществена по реда на чл.38 ЗА адвокатска защита и съдействие **в размер на 1 020 лева**.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Ямбол в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____